

KINH DIỆU PHÁP THÁNH NIỆM XỨ
QUYỂN 7

Khi ấy, có loài phi cầm tên là Vị Tăng Hữu Kiến, hạnh nó chẳng tán loạn, liền nói kệ tụng:

*Ý tham, sân, si
Luôn là bạn tội
Là giống địa ngục.
Tâm tham, sân, si
Làm người tạo tội
Đọa xuống tam đồ.
Sau đó mới biết
Độc tham, sân, si
Luôn luôn đáng sợ.
Người trí chế phục
Khiến chẳng tán loạn
Tham si nếu quá
Uống rượu, nói dối
Sát sinh, trộm cắp
Không tin nhân quả
Ý sân nghiệp ác
Lại chẳng đề phòng
Không sinh lên trời
Mà chìm nẻo ác
Luôn hành ái dục
Ái càng lớn mạnh
Sai khiến hữu tình
Lười biếng mỗi m刻
Không tạo điều lành
Lại như màn mây*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Che mắt trí tuệ.
Đối với giới luật
Khuyết phạm rất nhiều
Dù được thân người
Cũng hạ thấp hèn.
Nếu ý tạo tội
Tối tăm vô biên.
Nếu ý hiểu biết
Như ngày sáng tỏ
Các pháp như vậy
Phật đã tuyên nói.
Trời sinh tán loạn
Như say mê rượu
Người ấy tán loạn
Như hành địa ngục,
Luân chuyển nhân gian
Đều bị hoại diệt
Quyết định như vậy
Sinh thật vô thường
Tán loạn che lấp
Đọa biến cảnh giới
Thành nhân công cù.
Trời nhiều đùa giỡn
Mạng sống nếu hết
Dứt sạch sướng vui
Trời chẳng suy nghĩ
Tâm sinh tán loạn
Chuyển đổi căn lành
Đắm sâu lạc cảnh
Tâm do không đủ
Trời, người không biết
Vì gốc khổ não
Lại chẳng giữ gìn
Trong khoảng chốc lát
Sát-na không dừng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không bị ái hàng
Cảnh dục gián đoạn
Chẳng hiểu trăm thứ
Trời luôn thọ dụng
Chìm đắm buông lung.
Bị dục hàng phục
Như lửa địa ngục
Thieu đốt hữu tình
Lại chẳng lựa chọn
Lửa dục cũng vậy,
Thieu đốt Thiên chúng
Cũng không lựa chọn.
Lại như ngạ quỷ
Miệng tuôn ra lửa
Đốt thức ăn kia
Các loài bàng sinh
Đói khát cũng vậy
Trời người tự tạo
Lửa dục như vậy
Biến khắp thế gian
Thieu đốt tất cả
Hữu tình chẳng biết.*

Có loài phi cầm kia, tên là Cự Túc Đức khéo hiểu sự tán loạn ấy, không thể thực hành về sau đọa vào trời này, nói kệ tụng:

*Dứt hết nghiệp lành
Thọ mạng sát-na
Chúng sinh điều phục
Người được hơn hết
Tất cả thiếu niên
Chốc lát mạng hết
Tất cả giàu sang
Chốc lát hoại phá
Trời, người không thường
Giàu có không thường
Sát-na không trụ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chớ làm loạn ý
Nên sớm tu hành
Siêng tu lợi ích
Giữ pháp luật nghi
Lý nơi vắng lặng
Lỗi lầm không sinh
Sao trời không thấy?
Nếu ý tán loạn
Hành pháp không thường
Qua rồi không lại
Sống vui cũng vậy.
Bảo vệ giới căn
Trời, người sống vui
Các chúng sinh kia
Nếu không giới này
Sau bị phiền não
Thế nên giới hạnh
Phải luôn thực hành
Vui trong cao tột
Giới ấy trong sạch
Liên được quả lớn
Người ngu phá giới
Chẳng sinh lên trời
Nếu trời hành dục
Tán loạn mê độc
Với cảnh năm dục
Thọ sống vui đó
Tâm chẳng suy nghĩ
Tất cả không lâu
Mạng bị phá hoại
Vô số trăm ngàn
Na-do-tha trời
Mê dục tán loạn
Bị lửa năm dục
Tàn hại thiêu đốt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả tán loạn
Người bị đắm say
Sau đó vô thường
Bị quả mới hiểu
Tâm chạy theo cảnh
Rất cực rất khổ
Bị khổ, thấy mê
Tâm đắm say cảnh
Khổ nào không biết
Cứ liên tục sinh
Sau đó hối hận.
Phiền não, nghi, hoặc
Từ cảnh giới sinh
Tâm ta không biết
Hành hạnh luân hồi
Nào biết luân hồi
Lòng người theo đuổi
Ngu mê lẫn nhau
Xoay vần ba cõi
Người trí chứng chân
Thấy ở luân hồi
Vô thường, khổ, không
Khổ ấy chẳng có.
Nếu mê nữ sắc
Luôn bị nhiễm dục
Sau đó không thấy
Cảnh giới chư Thiên
Hành pháp phi pháp
Ác là hơn hết
Tất cả thế gian
Không ai cứu giúp
Chỉ có chánh pháp
Vì thế nương pháp.
Nếu xa lìa pháp
Người ưa phi pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đã làm phi pháp.
Lửa khổ cháy mạnh
Lìa hẳn cõi trời
Nghịệp lành diệt hết
Bổng chốc rơi xuống.
Nghĩ sướng vui kia
Không có không thường
Dây nghịệp trói buộc
Ai có an vui!
Tham ái càng tăng
Dẫn vào nẻo ác
Mãi lìa cõi trời.*

Lúc đó, trời Đế Thích thấy các chúng trời được trăm thứ phước đức rất đáng kính sợ, liền nói kệ tụng:

*Làm lành sướng vui
Trời được báo lành
Nhân của trời, người
Trước kia làm lành
Mặt trời trên không
Chiếu sáng thế gian
Không có hai vầng
Ánh sáng trí tuệ
Chiếu soi tối tăm
Cũng lại như vậy
Không có hai loại.
Muốn đến cung trời
Hành hạnh xót thương
Thương khắp quần sinh
Là mẹ sinh ra
Cậy nhờ lành này
Người sinh cõi trời.
Lại nữa, tâm Bi
Nhiều ích lợi vui
Tất cả hữu tình
Được trời ưa thích*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người Bi luôn tốt
Tất cả chúng sinh
Các bậc Hiền thánh
Khắp đều quy mạng
Lại nữa, hạnh Bi
Như trăng trong mát
Trừ phiền não kia
Trừ lửa khổ nóng
Vì thế tâm Bi
Là gốc sướng vui
Tất cả tâm dục
Nghệp chủ trời, người
Đối với sắc, thanh
Hương, vị, xúc, pháp
Không đủ phan duyên.
Tỳ-kheo quán sát
Nói kệ tụng rằng:
Thí như kiếp hoại
Lửa mặt trời làm
Sông ngòi, biển cả
Đều khô cạn hết
Các nhãn thức, căn
Vào sắc cảnh.
Trải qua câu-chi
Trăm ngàn vạn kiếp
Biển dục tham si
Không khô cạn được.
Tâm tham của người
Còn hơn thế nữa
Nhân của tán loạn
Sinh tất cả ác
Chớ hành tán loạn
Tán loạn người lỗi
Che lý chân như
Nếu hành tán loạn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chẳng tạo điều lành
Mà người lìa lành
Dẫn xuống tam đồ
Lìa mọi điều vui
Chẳng sinh cõi trời
Mạng luôn sinh diệt.
Là căn phiền loạn
Ý biết thông suốt
Khổ là hơn hết.
Nếu căn trước cảnh
Không rõ luân hồi
Nhất định dính mắc!
Như hoa trong không
Như thành Kiên-thát
Như bọt trên nước
Như đóng bọt nước
Mê đóng bọt kia
Làm các ngọạ cụ!
Mê giả tạo ấy
Là tự mình làm
Trời, Rồng, Dược-xoa
Và A-tu-la
Các Ca-lỗ-noa
Hư huyền cũng vậy.
Ai cứu vô thường!
Nếu cứ tạo tội
Không sớm biết sợ
Cái chết cực ác
Mau đến bức hại!
Thế nên làm lành
Sau không phiền não
Ta hiểu các ông
Chớ có buông thả
Lại sinh ái ấy
Bị cảnh lôi kéo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cảnh trời hữu tình
Như gông cùm tù
Là nhân địa ngục
Quyết lìa giải thoát.
Chớ cho không thật!
Ông phải xa lìa
Pháp chân thật này
Thế Tôn đã nói
Lắng nghe phụng hành.
Được lợi vô tận.*

Lúc bấy giờ trong khoảnh khắc, trời Đế Thích cùng các chúng trời thấy hình ảnh Đức Phật bèn khởi tâm tôn trọng, đầu mặt đánh lễ và nói kệ tụng:

*Đức Phật Thế Tôn
Bậc Chánh Biến Tri
Hiện ra cứu độ
Mở đường giải thoát.
Nếu người quy lễ
Giải thoát luân hồi
Tâm lành được hơn
Ưa thích lành này
Trong sạch không nơ.
Phật nói pháp này
Thành đạo Niết-bàn
Nói để người ấy.
Được sức không sợ
Hưởng vui vắng lặng
Trụ địa chân không
Qua biển luân hồi
Độ nạn ba cõi
Mở mắt trí tuệ
Phóng quang tối thắng
Thấy khắp thế gian
Chẳng như cây, đất*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Loài phàm phu ngu
Không thấy ánh sáng
Du hành vọng cảnh
Nếu người tham dơ
Tâm không trong sạch
Miệng đầy những độc
Lại dùng nước trí
Rửa sạch lìa nhiễm!
Tất cả ngoại đạo
Chấp ngã, không biết
Lý chân thật đó
Mà không thể thấy
Nói đó không sạch
Vì ông giảng nói
Phật tại nhân địa
Chẳng hành tán loạn
Cứu độ các ông
Nay đến bờ giác
Lại độ người khác
Lợi lạc tất cả
Với thế gian này
Chỉ một Đức Phật
Không lợi, làm lợi
Lợi người hơn hết.
Như vậy tạo ác
Đọa địa ngục lớn.
Như vậy làm lành
Sẽ sinh lên trời.*

Trời Đế Thích lại quán sát Thiên chúng rồi tiếp tục nói kệ tụng:

*Ví như phi cầm
Thuận chiều gió thổi
Trời người luân chuyển
Cũng lại như vậy.
Đều do cảm nghiệp*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như khổ vui kia
Tụ tập, tan mất
Tùy nghiệp hơn kém
Nghĩa đó cũng vậy.
Vì thế, tạo tác
Đều thành nhân quả
Mâu-ni đã nói
Chân như vô biên
Chỗ dựa bình đẳng
Hạt giống nghiệp tập
Tâm tạo tất cả
Khó mà điều phục
Chỉ Phật Như Lai
Mở bày mới hiểu.
Nếu các loại nghiệp
Từ một đến mười
Từ mười đến trăm
Từ trăm đến ngàn
Đến na-do-tha
Vô số hữu tình
Bao nhiêu chủng loại
Bị lưới nghiệp lớn
Vẻ đẹp thế gian
Ví như phi điều
Dây trời buộc chân
Muốn bay lên không
Trợn không thể được!
Hữu tình cũng vậy
Đã tạo các nghiệp
Nghiệp ấy trời buộc
Muốn khởi luân hồi
Cũng không thể được.*

Khi ấy, trời Đế Thích thấy các trời tán loạn cùng nhau vui chơi đùa giỡn, đắm say trước những sướng vui, xem xét chúng trời ấy, Đế Thích liền nói kệ tụng:

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Năm nhạc múa ca
Khắp cả cõi trời
Nếu không suy nghĩ
Nhất định bị đọa.
Ông tham người nữ
Tự tánh đắm say
Không tạm lìa bỏ
Ý người bất thường
Tùy tình tới lui
Người giàu luyện ái
Thường được của cải
Ưu thích đối trá
Như có cố chấp
Kính bỏ xa lìa
Người đó tham si
Đuổi theo dục lạc
Như nai khát nước
Tranh giành bóng nắng
Để tìm cầu nước.
Mê dục cũng vậy
Giả dối không thật
Các người nữ kia
Không ân, không nghĩa
Không thân, không sơ
Bất luận lớn nhỏ
Không kể dòng dõi
Ví như ong tìm
Mùi thơm hoa kia
Liền đến hút nhụy.
Nếu thấy hoa héo
Tức liền bỏ đi!
Lại nữa, người nữ
Lừa dối, hoặc, loạn
Như trong mật kia
Ẩn chứa độc dược

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Gây hại cũng vậy.
Người có trí kia
Tâm phải quyết định
Với dục vọng này
Đều không bị đắm
Người mê thấy vui
Tự mình đắm vào
Như kiến gặp mùi
Như ong giữ mật.
Trời, Rồng, Quỷ Thần
Các ác Dạ-xoa
Bọn Tỳ-xá-già
Ma-hộ-la-nga
Cùng La-sát-ta
Cũng bị mê hoặc
Tánh dục chẳng thật
Sinh cảnh giới vọng
Ví như pháp giả
Lừa dối hữu tình
Đến khi vô thường
Bỗng chốc tan mất.
Trời đất tốt lành
Tất cả rừng cây
Tốt tươi hoa quả.
Bị dây sinh tử
Trói buộc các ông
Như dây buộc nghé
Không được tự tại.
Thích thú cảnh giới
Nam nữ quyến thuộc
Khi vô thường đến
Ai người cứu giúp?
Nếu người được trụ
Trí tuệ đa văn
Nhà của nghiệp lành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tâm thích hơn hết.
Ta nay nên bỏ
Nam Diêm-phù-đề
Khe, suối, sông, biển
Vườn tược, tình, đài
Thấy đều đầy đủ
Các loại như vậy
Người có như pháp
Người không như pháp
Luận nghĩa tuệ học
Pháp và phi pháp
Nay ta đều biết.
Tâm: Oán, hư, vọng
Làm mê hữu tình
Các Tỳ-kheo kia
Lại nói kệ tụng:
Tâm oán: Thấp hèn
Sinh năm căn độc
Giết hại chúng sinh
Như rắn năm đầu
Ôm lòng hối hận
Các sắc, năm cảnh
Làm sông ái lớn
Không đến bờ kia
Bờ kia vắng lặng
Lìa mọi tà vọng
Tà kiến không lợi
Mê đọa địa ngục
Người tà kiến kia
Không nhân, đếm nhân
Bị ác, tà kiến
Ngăn che tâm sáng
Hiểu lầm nhân quả
Bị nạn luân hồi
Thân chịu khổ não

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nghiệp quả sinh diệt
Thiện ác cũng vậy.
Nếu thấy chân không
Liên đến bờ kia
Lìa hẳn sinh diệt.
Các ông nên biết
Ngu si mê dục
Dục che người mê.
Nếu trụ chánh kiến
Thanh tịnh tốt lành
Giới hạnh luật nghi
Xuất thế, cõi trời
Cầu được, không khó.
Nếu chấp tà kiến
Tu nghiệp tà nạn
Ta nguyện sống lâu
Mình chẳng ngu mê
Mà lại người mê
Sở hành tối tăm
Đọa luân hồi lớn
Tạo thành nhân khổ
Thúc ép tự tánh
Như Phật đã nói
Cốt yếu lợi lạc
Chánh tánh phản chiếu
Căn trần cảnh không
Ta tự phá hết
Phiền não sạch sẽ
Khởi nạn sinh tử
Trụ thành Niết-bàn
Là chân giải thoát.
Thế gian các ông
Tất cả hữu tình
Đắm sâu dục lạc
Tà độc vào tâm*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bờ kia Niết-bàn
Trợn không thể đến.
Giả sử trăm kiếp
Chìm nổi thế gian
Như bị gông cùm
Thoát không thể được
Người trí đã nói
Tài pháp xuất thế
Kinh điển tốt nhất
Tin nhận phụng hành
Chắc được lợi hành.
Tà kiến không nhân
Ngang chấp thấp hèn
Lời dạy giả dối.
Hữu tình mê lầm
Luân hồi đọa khắp.
Vì sao chúng sinh
Dối lừa chân pháp
Vọng thấy không nhân
Chẳng thương chúng sinh
Mình đọa, người đọa
Đều vào nẻo ác!*

Có loài phi cầm tên là Mật Hạnh ở rừng cây ấy vui chơi hút mật, nói bài kệ tụng:

*Chúng sinh uống rượu say si mê
Yêu mùi nào biết si lôi kéo
Khi chết rơi xuống trong nẻo ác
Thế nên, chớ uống rượu vô minh.
Chạm nhân luân hồi sinh si kiến
Phi pháp đều từ tham ái sinh
Nghiệp các trần lao như biển sâu
Như Lai đại trí nói như vậy.
Ông biết uống rượu mất danh sắc
Tốt xấu không phân, mắt như mù
Cho đến té nhào không hiểu biết*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Giống như cây đá, bị người cười
Thường luôn uống rượu, lỗi làm nhiều
Ba mươi sáu lỗi, làm trái ngược
Người trí dính mắc là đại ám
Thế nên xa lìa, đừng uống rượu
Hoa ca-xả khinh những người kia
Trôi nổi, không định, không trung tín
Tham sân tăng trưởng, sinh tử mãi
Bẻ gãy sức này, cần cứu hộ.*

Trời Đế Thích lại nói kệ tụng:

*Không sân phá sân
Nhẫn nhục phá oán
Pháp phá phi pháp
Sáng phá tối tăm
Thật phá nói dối
Định phá hai lữ
Thiện phá miệng ác
Quen phá chẳng quen
Từ phá sát sinh
Thí phá keo kiệt
Niệm phá chẳng niệm
Minh phá vô minh
Ngày phá ban đêm
Sáng phá bóng tối.
Suy nghĩ tà dục
Phá chân giác trí.
Nạn nghiệp nẻo ác
Phá tám Thánh đạo
Bốn trí vô ngại
Phá mọi ngu độn.
Trí phá vô trí.
An trụ vắng lặng
Phá phan duyên kia.
Gió phá núi rừng.
Lửa phá tất cả.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Biển nuốt sông ngòi
Mặt trời phá sao.
Giàu phá bần cùng.
Lửa phá lạnh buốt.
Nước phá khô cạn.
Ăn phá đói khát.
Đủ phá không đủ
Thường khen là thương
Không khen không thương.
Nghịch ác nói dối
Phá hoại hữu tình.
Khéo nói chân như
Phá tuệ hữu vi.
Như Phật Thế Tôn
Hay phá ngoại đạo
Các thế lực trời
Phá A-tu-la.
Đế Thích bảo rằng
Ta hàng phục ông
Tất cả Thiên chúng
Là tại vì sao?
Người trụ chánh pháp
Oai thế được vậy.
Nếu lại luân hồi
Làm loài tôi tớ
Ngủ trên nền đất
Tất cả ở dưới
Nhưng nếu một lòng
Phụng hành chánh pháp
Như ngồi trên giường
Ở trên tất cả
Làm mê trí tuệ
Thích làm phi pháp
Nghịch quả tự trời
Làm sao không đọa*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bị gió nghiệp thổi
Luân chuyển địa ngục
Ngạ quỷ, bàng sinh
Ai thay thế chịu?
Tất cả như vậy
Trời nam, trời nữ
Những kẻ ngu mê
Tất cả chúng sinh
Tự tạo nghiệp ác
Bị phá hoại hết.*

Trời Đế Thích lại tiếp tục nói kệ tụng:

*Ví như gió mạnh
Thổi mây trên không
Tan hợp thất thường
Hữu tình luân hồi
Tùy nghiệp hợp tan
Bất định cũng vậy
Lại như hoa nở
Đúng lúc nở ra
Nở hết rồi tàn
Tùy thời không trụ
Thời gian cũng vậy
Quá khứ, vị lai
Cũng lại không trụ.
Người tạo phước lành
Được lúc vui chơi
Nếu phước vui hết
Qua lại chẳng còn.
Như cây mọc lá
Rất là tươi tốt
Nếu gặp mưa đá
Rụng rồi không lại.
Trời, người cũng vậy
Hưởng sướng cõi trời
Nếu bị luân hồi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không còn sướng vui
Ví như trời mưa
Rỗng không, không trụ.
Sướng vui cũng vậy,
Huyễn thể, không trụ.
Ví như gió mạnh
Thổi tan đám mây.
Sướng vui cũng vậy,
Thổi tan mạng sống.
Ví như cây mục
Bỏ vào trong lửa
Không thể còn nguyên.
Mê ái cũng vậy
Trải trăm ngàn đời
Rơi xuống địa ngục
Chẳng lại trời, người
Hư, vọng, mê, ái
Biến khắp tất cả
Ma diệt hạnh lành
Xa lìa trời, người
Bảo vệ giới này
Bấy Phật đã nói
Thứ nhất giới định
Đời đời nhớ nghĩ
Người được nghiệp địa
Nhiều kiếp nhớ nghĩ
Cha mẹ nghiệp địa
Được sinh lên trời.*

Trời Đế Thích lại nói tiếp bài kệ:

*Nếu được sinh cõi người
Do đời trước làm lành
Nay phụng thờ luật nghi
Lại được sinh lên trời.
Sinh làm người khó được
Như hạt cải, đầu kim*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nếu tán loạn, mê hoặc
Lại đọa vào địa ngục.
Hành ba nghiệp lành rồi
Quán xét tâm vắng lặng
Phiền não tự tiêu trừ
Ắt được sinh lên trời.
Hàng phục hết phiền não
Trong tâm sinh vui thích
Thanh tịnh là sân si
Được sinh lên cõi trời.
Đoạn trừ mọi thương ghét
Không sinh nhiều nỗi khổ
Làm đủ việc bố thí
Được sinh lên cõi trời.
Thường dùng tâm Từ bi
Cứu giúp cho muôn loài
Như bảo vệ mạng mình
Được sinh lên cõi trời.
Tâm người làm điều ác
Như lửa độc, hại vật
Ai cầu gì đều giúp
Được sinh lên cõi trời.
Nếu thấy mê thiếp người
Không sinh tâm xấu xa
Xem như mẹ kính yêu
Được sinh lên cõi trời.
Nếu người xem nói dối
Như lửa sinh đầu lưỡi
Nếu chân thật cấm giới
Được sinh lên cõi trời.
Không còn nói hai lưỡi
Bạn thân được hòa hợp
Ái ngữ dứt ngang trái
Được sinh lên cõi trời
Miệng nói ác vô độ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như dao bén hại người
Nói tốt, lừa dối trước
Được sinh lên cõi trời.
Nói thêu dệt thêm lỗi
Nói nhiều lời trang sức
Như luận lý chân thật
Được sinh lên cõi trời.
Nếu gìn giữ giới này
Bảy Phật đều đã nói
Giới pháp tròn, không sợ
Được sinh lên cõi trời.
Tất cả các chúng sinh
Nếu sinh tăng thượng mạn
Sẽ như gông cùm trói
Không được sự giải thoát.*

Khi ấy, có một Tỳ-kheo nói kệ tụng:

*Nếu bị người nữ trói
Buộc lấy người vững chắc,
Khi thọ báo luân hồi
Trước nhất chịu quả ác.
Nếu bị người nữ trói
Chẳng phải trói ở cổ
Mà buộc tâm hữu tình
Sinh khổ là thứ nhất.
Nữ trói buộc mọi người
Nhân gian không thể tính
Địa ngục, quỷ, súc sinh
Đều bị nữ trói hết.
Sắc lớn trói buộc thân
Còn thấy được hình lượng.
Nữ trói tâm, chẳng sắc
Trói nhiều, không hình lượng
Nữ trói ý tuy vui
Sinh mê muội không thoát
Những người bị trói ấy*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khó ra khỏi luân hồi.
Người bị sáu trần trói
Sức nữ trói mạnh nhất
Các chúng sinh hàng phục
Trói này là hơn hết.
Nếu bị người nữ trói
Tâm ngu mê, luyến ái
Vì thế thiếp, quyến thuộc
Không thể khỏi lao ngục.*

Bấy giờ, một ngàn vị Thiên tử tất cả đều thấy như vậy bèn sinh tâm vui mừng, nhảy múa, ca hát, khen ngợi vua trời Đế Thích bằng kệ tụng:

*Vua Đế Thích Đạo-lợi
Cha mẹ cõi Ta-bà
Hành hạnh lành trời Phạm
Không đắm mọi thú vui
Chánh pháp cứu thế gian
Phi pháp khiến đoạn trừ
Dùng tâm ấy thích pháp
Vui này chưa từng có.
Trí cao tột hơn hết
Lòng lành nói chân thật
Pháp sướng vui chẳng thường
Trong sạch mà không nhiễm
Đức thế gian có được
Và đức xuất thế gian
Hạnh tự tại vua trời
Thấy tất cả, không khác
Cứu độ người sợ hãi
Lìa khổ được an vui
Trời, người, A-tu-la
Thường giúp đỡ thế gian.
Cõi trời Đạo-lợi này
Tất cả rừng cây kia
Các loại thật trang nghiêm*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Che kín như lọng tơ
Đất trải bằng lưu ly
Cung điện đủ sắc báu
Hoa sen thường tự nở
Trang nghiêm rất vừa ý
Nghệ thuật trời, người hết
Khi kiếp lửa phá hoại
Núi Tu-di cũng mất
Không có vật nào còn
Huống nữa chúng các trời
Như bọt trên mặt nước
Vừa sinh lại biến mất
Vô minh, mê, không hiểu
Trời Đế Thích tôn quý
Thường phóng ánh sáng ấy
Chiếu sáng cho chúng ta
Tất cả đều nương nhờ.*

Lúc bấy giờ, trời Đế Thích nói kệ tụng:

*Các núi chúa Tu-di
Ánh sáng màu vàng ròng
Thể rõ ràng trong sạch
Ví như trăng trong nước
Với ánh sáng vàng này
Ví như người trì giới
Giới sáng suốt, không như
Mười sáu phần, thiếu một
Tự nghiệp được sinh trời
Trang nghiêm mà đầy đủ
Nghệ thuật có cao, thấp, giữa
Cảm quả, cũng như vậy.
Tùy tâm mình giữ giới
Xa lìa mọi tán loạn
Trụ ngôi chánh pháp này
Luôn được sự sướng vui.
Đời sống, giới không như*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thân có ánh sáng lớn.
Như ngàn vàng mặt trời
Cùng nhau sáng không khác.
Phật nói bầy loại giời
Nếu vui vẻ thọ giữ
Người đó là hơn hết
Sẽ được quả tốt nhất.
Tạo tất cả nghiệp lành
Nhất định có thân sau
Không hạnh kia, không tạo
Không nghiệp, không phá hoại
Ngu mê, không tin nhân
Không nhân, cũng không quả
Như tìm dầu trong nước
Không hưởng được an vui
Tâm tạo tội mê ám
Chẳng lành, chẳng an vui
Phiền não cùng nhau tăng
Thấy họ chưa từng có!*

